

Manifest 2022 de la TIAB:

“ELS DRETS DELS INFANTS NO ÉS UN TEMA MENOR”

Un any més celebrem el Dia Internacional de la Infància, coincidint amb la data en la qual al 1989 l'ONU va aprovar la Convenció dels drets dels infants. Per primera vegada, la Taula d'Infància i Adolescència de Badalona (TIAB) presenta el seu manifest, esperant que aquest sigui un altaveu dels desitjos, les inquietuds, les preocupacions i els propòsits que tenim tots els seus membres.

Trenta-tres anys després de la proclamació de la Convenció dels Drets dels infants ens preocupa molt la situació dels infants i els adolescents arreu del món i a Badalona. En l'actual escenari postpandèmic és ben palès com s'estan propagant, a la mateixa velocitat que el virus abans, les fragilitats, les pèrdues, les ruptures, les desigualtats, la incertesa i la desesperança o la manca d'horitzons en les vides de moltes famílies i dels seus membres més joves.

Tot això ens interpel·la vivament i reclama el nostre compromís i la nostra responsabilització, per deixar de ser simples observadors i/o notaris de la realitat, i passar a ser agents actius del canvi. Afirmar que tenim encara moltes assignatures pendents com a societat, pel que fa a la defensa i la garantia dels drets dels infants i adolescents, no és ni una sensació ni una sospita que tenim.

A la TIAB, a partir de tot el treball fet en el marc del projecte del Baròmetre dels drets dels infants i adolescents, ho hem evidenciat, gràcies a la informació recollida i aportada per molts professionals i, molt important, també per als mateixos infants i adolescents. El Baròmetre ens ha servit per visibilitzar allò que sovint no es veu, i per donar veu i escoltar als més petits o als més joves que freqüentment s'ignoren o són silenciats. No es mira i no s'escolta allò que no sembla rellevant, que és auxiliar, col·lateral, que es considera un tema menor. **PERÒ ELS DRETS DELS INFANTS I ELS ADOLESCENTS, NO ES UN TEMA MENOR**, tot al contrari.

El Baròmetre posa en primer pla moltes alertes que revelen l'existència d'una clara vulneració de drets dels infants i adolescents, en diferents àmbits, a la nostra ciutat: del dret a la cobertura de necessitats bàsiques dels infants i adolescents de la ciutat, del dret a la salut mental i a poder accedir als serveis sanitaris que ajudin a la recuperació, del dret al joc i al descans, i del dret a tenir opinió i a participar.

Tot i que en aquesta edició del Baròmetre hem prioritzat aquests quatre drets, malauradament, de ben segur que també podríem parlar de vulneracions d'altres drets que interfereixen de forma crítica en el desenvolupament i en el benestar dels infants i adolescents badalonins, i per tant que també condicionen el seu futur.

El Baròmetre ens ha permès també construir un espai crític i de coneixement per reflexionar i debatre sobre les causes de les situacions per les quals s'estan vulnerant a dia d'avui aquests drets dels infants i adolescents a la ciutat. Només si comprem el

perquè passen les coses les podem transformar. Això és clau perquè el nostre Baròmetre té una clara i decidida vocació i voluntat d'incidència. En aquest sentit, vinculats a cadascun dels quatre drets, el Baròmetre recull un conjunt ampli de propostes, perquè estem convençuts i convençudes que totes les situacions detectades de vulneració de drets poden i han de ser reversibles, aplicant en cada cas les mesures d'acció i els recursos suficients i més adequats.

Volem convertir la TIAB en un referent a la ciutat, en un “pal de paller”, en un gran paraigües, en definitiva, en un lobby que ens ajudi a compartir reptes, a aglutinar voluntats, a alinear objectius i a desplegar una potent aliança de ciutat que treballi incansable per oferir als infants i als adolescents més i millors oportunitats vitals. En definitiva, volem contribuir a construir col·lectivament una ciutat millor per als infants i els adolescents, que és com dir que volem crear una ciutat millor per a tothom.

Per tot això i per avançar en aquest repte tan necessari com ambiciós, MANIFESTEM:

1. Que és imprescindible que les diferents Administracions inverteixin més recursos orientats a l'àmbit de la infància i l'adolescència. Necessitem més recursos, però també que siguin recursos sostinguts en el temps i no puntuals, i que permetin impulsar iniciatives i respostes estratègiques i de llarg recorregut. Igualment, cal que la gestió d'aquests recursos sigui més àgil i racional.
2. Que és urgent a Badalona posar les infàncies i les adolescències, amb tota la diversitat de perfils i realitats que la configuren en els diversos territoris, en el centre d'unes polítiques públiques que vagin més enllà dels colors polítics i que no depenguin de qui hi ha en cada moment a l'equip de govern. Per tant, és imprescindible construir un ferm consens polític, al servei d'una estratègia avançada d'atenció a la infància i a l'adolescència de Badalona. Cal també defugir en tot moment qualsevol ús partidista que impliqui als infants i adolescents.
3. Que els i les professionals que formem part de la TIAB hem de reconèixer i aprofitar més tota l'expertesa i la intel·ligència col·lectiva que aquesta té i pot crear, per impulsar processos de millora contínua i d'innovació. Som conscients que per avançar en una àmplia implantació del treball en xarxa a la ciutat encara ens queden molts aprenentatges per fer i ens cal també l'aprenentatge més difícil: el desaprenentatge. Però tenim molt clar que tot esforç és poc per avançar en aquests aprenentatges, perquè la majoria de reptes que hem d'afrontar només es poden gestionar en clau de transversalitat, cooperació i corresponsabilitat.
4. Que tant els responsables polítics, els directius i els professionals que treballem en l'àmbit de la infància i l'adolescència tenim el repte i el compromís indefugible de fer un canvi de paradigma que ens permeti incorporar en les nostres agendes de treball a les famílies, als infants i als adolescents com a subjectes d'atenció i no com objectes d'atenció. Això vol dir que hem d'aprendre a mirar-los, a relacionar-nos i a comunicar-nos amb ells d'una forma diferent, des del reconeixement del seu saber i des de la seva capacitat i el dret que tenen de decidir sobre tot allò que els hi afecta i sobre quines respostes o suports necessiten i volen.

5. Que cal sensibilitzar a la ciutadania en general, als veïns i veïnes dels diferents barris de la ciutat, per a que ells i elles també es sentin responsables del benestar i de la defensa dels drets dels infants i dels adolescents, sense cap mena de distinció. Ens posicionem críticament davant d'aquelles manifestacions ciutadanes que, tot i no ser representatives del sentir general, expressen el seu rebuig davant determinats col·lectius d'infants i adolescents, i en propagar un relat injust, exclouent i estigmatitzador. Davant els prejudicis i la por envers l'altre, cal molta pedagogia, molt de tacte i contacte, i recordar que vinguin d'on vinguin els infants i adolescents sempre tenen drets.
6. Que treballem a nivell local però amb visió global, per això ens dol i denunciem totes aquelles situacions d'injustícia i de dolor, de vides violentament trencades, que pateixen els infants i adolescents d'altres països immersos en processos bèl·lics, més o menys propers al nostre país. Tot i que les guerres són la màxima expressió de l'horror i de la violència, ens consta que aquí, a la nostra ciutat, altres violències també habiten quotidianament les vides de cada vegada més infants i adolescents. Prevenir-ho, detectar-ho, abordar-ho... és una forma de guanyar "altres guerres" silencioses, però tan obscures i devastadores com aquelles de les que som espectadors a través dels mitjans de comunicació.

Pensem que el Baròmetre pot ser una bona eina col·lectiva, molt útil per avançar en tots aquests reptes que ens plantejem, aprofitem-la. Només cal començar per transformar les propostes que formula en compromisos d'acció que ens impliquin conjuntament a polítics, responsables tècnics, professionals, famílies, infants i adolescents, i ciutadania en general.

Sabem que corren temps difícils en general i som molt conscients de la situació de la nostra ciutat, sobreexposada des de fa ja massa temps a la inestabilitat política, als dèficits institucionals i a una gestió ineficaç, mentre creixen vertiginosament les desigualtats socials, els malestars antics i d'altres nous que amenacen la convivència i la cohesió social. Però, malgrat això i just per tot això, encara té més sentit organitzar aquest lobby que vol ser la TIAB i deixar de banda el pessimisme de la raó per abraçar fort, ben fort, l'optimisme de la pràctica, sabent que tot el que podem fer potser sembla poca cosa, però és imprescindible. Sí, tot allò que fem plegats és radicalment imprescindible i, alhora, transcendent, perquè qualsevol acció que impulsem, fins i tot la més modesta, és una forma de respondre a la pregunta clau o essencial: quin món i quina ciutat estem construint i volem deixar als nostres infants i adolescents?

Badalona, 20 de novembre de 2022